

vestlige gruppe skulle afgive fire og den østeuropæiske to. Desuden fremlagde 17 asiatiske lande et forslag, hvorefter den endelige beslutning om pladsernes fordeling skulle udskydes, men iøvrigt skulle bygge på princippet om ligelig geografisk fordeling af pladserne.

I denne situation foreslog Australien som kompromis, at de vestlige lande afgav een plads til Asien. Forslaget vandt hverken fuld tilslutning i den asiatiske eller afrikanske gruppe, men var dog tilstrækkeligt til at isolere de mere radikale lande i disse grupper. Under et vestligt gruppemøde fandt de fleste forslaget acceptabelt, først og fremmest fordi Japan — der i andre sammenhænge vedrørende valg til økonomiske organer hører til den vestlige valggruppe — har foretrukket i henseende til ECOSOC at være medlem af den asiatiske gruppe. Hertil kom en frygt for, at konsekvenserne af en afvisning af forslaget kunne blive en udsættelse af sagen, som meget vel kunne føre til at ikke blot en udvidelse af rådet, men også gennemførelsen af de øvrige dele af den under ECOSOC's 51. samling truffne beslutning — oprettelsen af stående udvalg for videnskab og teknologi samt for overvågelse af fremskridt under udviklingsstrategien — blev umuliggjort.

Efter at de øvrige ændringsforslag var blevet nedstemt, vedtog udvalget det australske forslag med 78 stemmer for, 13 imod (herunder Frankrig, Grækenland og Storbritannien) og 22 afståelser (bl. a. Belgien, Luxembourg og Portugal).

Hele resolutionsforslaget blev vedtaget i udvalget med 93 stemmer for, 4 imod (Ethiopien, Frankrig, Grækenland og Storbritannien) og 17 afståelser (Luxembourg, Portugal, Sydafrika, østeuropæiske lande og enkelte udviklingslande).

Da der var tale om en resolution, der indebar en pagtændring, krævedes der til forslagets endelige vedtagelse, at 2/3 af medlemmerne — 88 lande — skulle stemme for. Forslaget havde således allerede i udvalget opnået flere end de i generalforsamlingen fornødne stemmer. Det blev bekræftet i plenarforsamlingen den 20. december 1971 med 105 stemmer for, 2 imod (Frankrig og Storbritannien) og 15 afståelser (østeuropæiske lande, Ethiopien, Grækenland, Oman,

Portugal, Rwanda, Sydafrika og Øvre Volta). (Res. 2847 (XXVI)).

Den truffne beslutning om udvidelsen af ECOSOC træder først i kraft, når 2/3 af medlemskabet — herunder alle de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet — har ratificeret pagtændringen. Udvidelsen forudsætter således, at Frankrig og Storbritannien, der stemte mod udvidelsen, ændrer holdning. Det var imidlertid den almindelige opfattelse efter afstemningen, at disse lande ville bøje sig for afstemningsresultatet, og at udvidelsen ville være en realitet senest i begyndelsen af 1974.

II. Proteinressourcer.

Ved generalforsamlingens resolution 2684 (XXV) blev generalsekretæren anmodet om med bistand af uafhængige eksperter og i samarbejde med FN-systemets organisationer at udarbejde en rapport vedrørende mulige elementer i en strategi for udfyldelse af proteinsvælget mellem de rige og fattige lande.

Med henblik på rapportens udarbejdelse samlede generalsekretæren et ekspertudvalg, der mødtes i New York i maj 1971 under forsæde af den indiske planlægningsminister B. Subramaniam.

Ekspertudvalgets konklusioner blev vedlagt generalsekretærens rapport. Udvalget anbefalede, at udviklingslandene skulle føre en mere aktiv ernæringspolitik, og at de industrialiserede lande aktivt skulle støtte programmer og projekter inden for proteinområdet. Det fandt, at den af FAO, WHO, UNICEF og Verdensbanken nedsatte proteingruppe burde udvides til at omfatte alle relevante organisationer inden for FN-systemet. Endvidere burde der inden for FN oprettes en intergouvernemental komité på højt niveau — helst bestående af kabinetsministre — til mobilisering af den offentlige opinion, ligesom der burde oprettes en særlig proteinfond under UNDP. Udvalget opregnede endelig en række handlingselementer, der burde indgå i proteinstrategien.

På canadisk initiativ nedsattes en arbejdsgruppe under 2. udvalg med deltagere fra alle de regionale grupper, herunder Danmark, der udarbejdede et resolutionsforslag, der så nøje som muligt afspejlede tankegangen i og konklusionerne af protein-